

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
Одеський державний університет внутрішніх справ

**ЛЮДИНА МАЄ ПРАВО:
соціально-гуманітарний дискурс
у контексті реформаційних
процесів в Україні**

Матеріали
круглого столу

м. Одеса, 21 листопада 2019 року

Одеса
«Астропринт»
2019

УДК [101.1+340+316](477)(063)
Л937

Редакційна колегія:

Кузніченко Сергій Олександрович — д. ю. н., професор, проректор Одеського державного університету внутрішніх справ;
Надибська Оксана Ярославівна — д. філос. н., професор, завідувач кафедри соціально-економічних дисциплін Одеського державного університету внутрішніх справ

Відповідальна за випуск: **О. Я. Надибська**

Рекомендовано до друку рішенням відділу організації наукової роботи та кафедри соціально-економічних дисциплін Одеського державного університету внутрішніх справ (*протокол № 11 від 6 листопада 2019 р.*)

Людина має право: соціально-гуманітарний дискурс у контексті реформаційних процесів в Україні : матеріали круглого столу (м. Одеса, 21 лист. 2019 р.) / ред. кол. : С. О. Кузніченко, О. Я. Надибська ; відп. за вип. О. Я. Надибська ; Одес. держ. ун-т внутр. справ. — Одеса : Астропринт, 2019. — 184 с.

ISBN 978–966–927–566–0

Матеріали круглого столу «Людина має право: соціально-гуманітарний дискурс у контексті реформаційних процесів в Україні», присвяченого Всесвітньому дню філософії. Тематика круглого столу охоплює дослідження проблем забезпечення, реалізації та захисту прав людини в Україні в контексті сучасних суспільно-політичних процесів та особливостей гуманітарної складової у практиці звільнення окупованих територій.

Матеріали подано в авторській редакції. Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, галузевої термінології, інших відомостей.

УДК [101.1+340+316](477)(063)

ISBN 978–966–927–566–0

© ОДУВС, 2019

ВЕЛЬМИШАНОВНІ УЧАСНИКИ ЗАСІДАННЯ КРУГЛОГО СТОЛУ!

Організація та проведення круглого столу, присвяченого Всесвітньому дню філософії на тему «Людина має право: соціально-гуманітарний дискурс у контексті реформаційних процесів в Україні» підкреслює усталення «прав людини», у числі головних пріоритетів в Україні. У сучасному світі правовою може вважатися лише та держава, у якій «людина» є найвищою соціальною цінністю.

У той же час, неможливо ґрунтовно обговорювати проблематику, пов'язану із всеохоплюючим поняттям «права людини» поза контекстом реформаторських процесів в Україні, які були суттєво ускладнені не спровокованою нашою країною збройною агресією Російської Федерації проти України у 2014 році. Прикрими результатами цієї агресії стали неправомірна окупація Росією Автономної Республіки Крим і збройне вторгнення на територію Донецької та Луганської областей. Гадаю, що маю право вести мову про це, оскільки тривалий і найважчий, найбільш загрозливий для самого існування України як держави час боронив Вітчизну від тих, хто зазіхав на її територіальну цілісність. Згадую про це для того, щоби спонукати всіх нас до об'єктивного осмислення новітньої історії та до того, щоби ми могли зробити з минулого важкі, але необхідні висновки і окреслити стратегії подальшого розвитку на близьке й далеке майбутнє.

Особливістю роботи цього річного круглого столу стало виокремлення в спеціальний дослідницько-пошуковий напрям проблемно-тематичного кола, пов'язаного із потребою осмислити гуманітарну складову у практиці звільнення окупованих територій. Правильність і необхідність такого підходу не викликає сумнівів, оскільки в будь-який момент Україна має бути готовою до звільнення окремих районів Донецької та Луганської областей від окупації.

Афанасьєва К. М.

головний економіст відділу зведеного бюджету
та міжбюджетних відносин Департаменту фінансів
Одеської обласної державної адміністрації
м. Одеса, Україна

Науковий керівник:

Надїбська О. Я.

доктор філософських наук, професор,
завідувач кафедри соціально-економічних дисциплін
ОДУВС
м. Одеса, Україна

ФЕНОМЕН СТАЛОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ У КОНТЕКСТІ РЕФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

На рівні як масової свідомості, так і політичного дискурсу в останні роки формується новий напрямок думки, що вписується у світові тенденції трансформації державної політики, але при цьому набуває власного українського забарвлення.

Йдеться про так звану концепцію сталого розвитку, що стає популярною й обговорюваною на рівні сучасного українського політичного дискурсу. Тут цивілізаційні розбіжності постають тлом, на якому потрібно знаходити спільну мову для вирішення життєво важливих питань. Нагальність проблеми виживання загострює розуміння розбіжностей і неможливості сподіватись на природний шлях пошуку спільної мови. Пошук такої мови стає необхідним,

зокрема, у контексті нещодавно зазначеної проблеми сталого розвитку.

Саме концепція сталого розвитку відкриває нові межі визначення цивілізації. Не тільки спільність етнічного чи релігійного визначення постає сьогодні ознакою цивілізації, а й готовність втілювати в життя певний паттерн поведінки людської спільноти у світі.

Сталий розвиток — це керований розвиток. Основою його керованості є системний підхід і сучасні інформаційні технології, які дозволяють дуже швидко моделювати різні варіанти напрямків розвитку, з високою точністю прогнозувати їх результати й вибрати найбільш оптимальний [1, с. 39].

Парадигма сталого розвитку включає в себе вимоги до захисту довкілля, соціальної справедливості й відсутності расової й національної дискримінації. У країнах, де на державному рівні зазначені вимоги ігноруються, у поняття сталого розвитку намагаються вкласти «зручний» зміст, вихолошуючи справжній.

Так, зокрема, в Україні термін «сталий розвиток» здебільшого вживається вченими для позначення лише неухильного зростання економічних показників країни, її регіонів, міст, сіл і окремих галузей економіки. Інколи до цього додають здійснення безсистемних заходів щодо збереження довкілля й поліпшення санітарних умов проживання й праці людей. Таке тлумачення терміна піддане критичному осмисленню Германом Дейлі.

Концепція сталого розвитку демонструє зміщення ціннісних пріоритетів у бік визнання відповідальності народів та країн за майбутнє всього людства. Ми покликані ствердити як першорядний пріоритет інтересів майбутніх поколінь перед ситуативним задоволенням потреб сьогодення. Це твердження ніяк не означає повернення до абсолютизованої впевненості епохи Просвітництва в тому, що ми живемо винятково заради щастя майбутніх поколінь і просто створюємо умови для успішного просування прогресу.

Концепція сталого розвитку ґрунтується на задоволенні інтересів нині живучих людей, але це задоволення має бути відповідальним у перспективному плані. Ми повинні відмовитись від надшвидких темпів розвитку в тому разі, коли вони можуть становити загрозу для безпеки планети в цілому.

Отже, концепція сталого розвитку передбачає як першорядну світоглядно-буттєву домінанту захист природного середовища. Відтак необхідно погодити соціально-буттєвий стан життя тих, хто користу-

ється надмірними засобами (грошовими й матеріальними), з екологічними можливостями планети. Зокрема це стосується використання всіх видів енергії. Необхідно задовольнити елементарні потреби всіх людей і всім надати можливість реалізувати свої надії на благополучне життя [5, с. 110].

Одна з головних причин виникнення екологічних та інших катастроф — зубожіння, злиденність багатьох верств населення Землі. На жаль, ці катастрофи стали у світі звичайним явищем. Розміри й темпи росту населення повинні бути погоджені з виробничим потенціалом глобальної екосистеми Землі, що змінюється. Але — найголовніше — світовій спільноті слід пригадати й актуалізувати в практичному багатомірному сенсі євангельську істину про те, що любов до Бога починається з любові до ближнього. Без актуалізації цієї істини годі й сподіватися на гармонійний розвиток особистості, громади, світового соціуму загалом.

Література

1. Бардиш Г. О. Трансформація економіки України в напрямку соціальної спрямованості: монографія. — К.: Хай-Тек Прес, 2009. — 584 с.
2. Лицур І. М. Детермінанти соціально-економічного розвитку підприємств : [монографія] / І. М. Лицур; за наук. ред. Є. В. Мішеніна. — Х. : Діса Плюс, 2013. — 444 с.
3. ООН і проблеми сталого розвитку [Електронний ресурс]. — Режим доступу до ресурсу: pid.atwebpages.com/oon-problemyi-ustoychivogo.html — Назва з екрану.
4. Про стратегію сталого розвитку «Україна — 2020» [Електронний ресурс]: Указ Президента України від 12.01.2015 № 5/2015. Електрон. дан. (1 файл). — Режим доступу : zakonO.rada.gov.ua — Назва з екрану.
5. Daly H. E. Beyond Growth: the Economics of Sustainable Development. — Boston: BeaconPress, 1996. — 253 p.

ЗМІСТ

<i>В'ячеслав Аброськін.</i> Вступне слово	3
<i>Mariana Palchynska</i> The Features of the Introduction Inclusive Education in Modern Ukraine	5
<i>Medvedenko O.</i> Some Aspects of Humanitarian Crisis in Nagorno Karabakh	7
<i>Авдєєва Г. К.</i> Проблеми реалізації прав осіб на збирання та подання доказів шляхом використання спеціальних знань	10
<i>Авдєєва А. В.</i> Корпоративна культура в Національній поліції: соціокультурний аспект	13
<i>Атаманюк З. М.</i> Соціально-філософський аспект впливу глобалізації на свободу особистості	16
<i>Афанасьєва К. М.</i> Феномен сталого економічного розвитку у контексті реформаційних процесів в Україні	19
<i>Бабіна В. О.</i> Політична реклама як маркетингова технологія формування іміджу політичних акторів	22
<i>Баймуратов М. О., Могілевський В. С.</i> Місцеве самоврядування та його роль в становленні національного і глобального конституціоналізму	24
<i>Батиргарєєва В. С.</i> Право на смерть: філософський аспект та кримінально-правова охорона життя в Україні	28
<i>Бєвзюк Н. П.</i> Карл Барт про людську гідність і право	32
<i>Березовенко Л. С.</i> Медіація як ефективний спосіб вирішення конфліктів	35